

QUÊ HƯƠNG MỘT THỜI ĐÃ XA

Thơ : *Mai Hoài Thu*

Nhạc : *Vĩnh Điện*

SLOW (*rất chậm - ngâm ngùi nhớ*) 3

Làng tôi, bên bờ sông Hiếu Giang. Quanh năm đếm những mùa thương

nhớ. Bao năm tháng đi qua làng tôi vẫn âm thầm, chịu bao đắng

cay. Mưa nắng nhọc nhằn, hằn sâu trên vai. Làng tôi, bao lũy tre xanh 3 ngút

ngàn. Con đường mòn, rơm vàng phơi trong nắng. Bên mái tranh xiêu, tỏa khói lam

chiều. Ngọt ngào lời mẹ ru, những trưa hè, ơi hồi lâu ơ... Chiều chiều mây

trắng lững lờ trôi xa. Bầy chim ríu rít buông rơi lời ca. Tiếng chuông

chùa ngân vang cuối xóm. Lênh đênh những cánh buồm chìm trong màn

đêm. Những cánh diều thấp thoáng ven đê. Bầy trẻ thơ hát khúc nhạc đồng

quê. Thuyền ai lướt nhẹ bên sông vắng. Chạnh lòng bến mơ... Lời

ru, một thời quê hương đã xa. Bao tháng ngày nhung nhớ. Ôi quê hương yêu

dấu. Giờ đây, quê người ôi nhớ thương. Giờ đây, ôm niềm đau chôn kín. Giờ

đây, tình vẫn cứ đọng đây, còn bao vấn vương. Làng quê đã mờ xa khuất xa. Mây

nước giăng mù bao sương khói. Hồn đau vì chất chứa ân tình. Vời trông cố

hương. đau vì nhớ tiếng ru hời, ầu ơ...